

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. אם עליה קרבנו מן הבקר
זכר תמים יקריבנו אל פתח
אהל מועד יקריב אתו
לרצנו לפני יי: ויקרא א ג

גליון הש"ס

גמ' ואמאי הא קאמר בסבור
הייתי. עי' תשובת מיימוני סדר
נשים סי' ג' ודו"ק:

הגהות הב"ח

(א) גמ' הל"ל. נ"ב עיין
בכריתות ד' יב ע"ב: (ב) רש"י
ד"ה אינה כו' בפניה ימחו:

מוסף רש"י

[illegible]

יְקִירֵי אָוֶן. קרא יחירא הוא דהא כתיב צרישא לקרא זכר תמים יקריבנו: **שׁוֹפֵין אָוֶן.** לקיים דברי נדרו: **דמזל לשמוע דברי חכמים.** ואית לן לחאזקיה בחזקת מקיים מזל וזמר נבלו לקיים דברי בית דין: **שאני הסם דלחומרא.** כלומר איכא למימר דהא

דעני מקודשט לחומרט קאמער שאני
מומרת לאחר בלא גט אצל קידושין
גמורים לא הו לזבול קידושין אחרים
אלא יתפס בה שאם בלא אחר קדשה
לריבה נאף מנאי: אינע מקודשט
והינע קולא: יוון דאנינא. שפירש
תנאו בפיו לאו כל כמינה למיעקר
תנאו בדברים שנבז הואיל ושמעה
ולא מיחתה לומר אעפ"כ אי חפיה
בך קדש אומי בלא תנאי: וכן חסדא
הוא יזי רב הונא. כלומר הכך לזי
מדרשו של רב הונא לעיין בדבר:
הבא לי מן החלון. מעות והיו שם
מעות של הקדש ושגג צעל הבית
כסבור שהן חולין: דלוקמא.
טסקא: והביא לו. מאותו חלון:
זה היה בלבי. מכים את אלא מכים את:
צנע"ב מעל. שפירש עשה שליח
שליחותו ותנן (מעילה דף ע"ה) השליח
שעשה שליחותו הצנע"ב מעל: והא לא
היה בלבי קאמר. והוא ליה לא עשה

שליחותו: ^א ומיפטר נפשי מקרבן
קאמער. ושקורי קאן משקר אזל האי
גבירא חזין דטרא לעלות לארץ
ישראל ונאמן: ^ב לה עבדי יאנוש כו'.
קושיא היא כלומר דילמא האי דלא
מיפטר משום דלא מהימן הוא
ודקאמרת היה לו לפטור עממו בענין
אחר ולומר מיד הייתי הא לא ניחא
ליה למימר דמשי נפשיה רשע:
טורריס. לאחר ^א (שהלכתי) להוציא
בצוק בשליחותי ומסרתי שהם של
הקדש קודם ^ב שהוצאת: שליח מעל.

הגהות הב"ח

מעוֹת הַקֶּדֶשׁ לַחֹלִין וְאִילָנָה לֹא מִזֶּכֶר
בַּעַל הַבַּיִת הוּא רִמָּא מַעִילָה עָלֶיהָ
לְדִיתִירֵבִי שְׁלֵמָה לַמַּעֲוֹל שׁוֹלְחָו עַל יְדוֹ
דְּרִישׁ פִּירְקִין (לְעִיל דָּף מֵב): אֲבָל
הִשְׁתָּא לְפִיטְרָב עֲבֵרָה לְרִמָּא מַעִילָה
אֲשֵׁלִי כָל הַמְּסֹרֶה כֹּהֵל הוּא שְׁלֵמָה
לְדָבָר עֲבִירָה וְהַעֲשֵׂה הוּא מִתְחִיב:
דְּוִזִין לְנִיכְסִיב אֲדַעְתָּא לְמִסְכָּ. וּפְרִישׁ
לִיהָ לְדַעְתָּא דְהִבִּי עֲבִירָה: וְלֹא
אִיסִיר. וְלֹא יִכּוֹל לְדוֹר אִו מִשּׁוּם
חִסּוֹר מְזוֹנוֹת אִו לֹא מִנָּא דִּירָה: וְהָא
לֹא מִיִּסְדֵּר לִיהָ. וְהוּא לִיהָ כְּמֹאן דְלֹא
מִנִּי לְמִסְכָּ וְהִרָה זְבִינִי: אִי עֲבִי הוּא
סְלִיָּן. וּבִדְרִיָּה קִימָא מִילְתָּא וְלֹא
בְּטִלָּה זְבִינִיָּה: אִי עֲבִי לֹא סְלִיָּן.
בְּתַמְיָה מִי אֲנָסוּ: דְּאִישְׁלִיר לִיהָ
אוֹנֶסָא בְּחוּרָא. שְׁמַע שְׁהִי לִיסְטִים
בְּדָרְךָ לְנִישְׁנָא קִמָּא לֹא ^(א) הִדְרִיָּן זְבִינִי
דְהִיב קִלְמֵר דִּיא עֲבִי לְמַטְרָה
וְלֹא־הִדְרִיָּב בְּמֵר שִׁירְתָּא הוּא סְלִיָּן
וְלִישְׁנָא בְּתֵרָא דְקָא מִתְמָה אֲתַמְיָה

ומשמע שלא היה לו שום עיכוב
פלוני שיש לי שם אזהבים ואם
גב' לא ממלי מיני עלי. לא יאמר
שלא בכתובה. דאמר אי אפשר
הפוסלן בזהנים. מפורשים
אויטריכא ליה. תנא דין כתובה
אינה מקודשת אטו כתובה דבעי למי

עד שלא יגיע שנית אלל חנוני, ולא נזכר שליחי. והואילן, שליחי מעל. השליח חייב (חגיגה)
ה מיד פטור ממעילה, אבל השליח דשוגג הוא מעל. והיינו דאמרין במסכת חגיגה (שם) האי
יון בשערה. דשליח ענייא מאי קא עביד, הא לא עביד אלא שליחותיה דבע"כ (משעלה כא.).

לדאן ראונו שיעלנו עליו שם וקפידה היא (גיסין סה.). הרי היא במקום פלוגי. אינו אלא
(ס.) ותנן נמי בכתובות כי האי גוונא. ומאי שגא דקממה רבי מרי זימני (כתובות עב.).

האיש מקדש פרק שני קידושין

היה לו לומר מויד הייתי. דנהי לדין אנו מאמינים אותו לומר בלבי היה כך מכל מקום מויד הייתי הוי טענה אקובלת יותר ואין נראה כל כך רמאות והר"ם פי' ודאי מויד הייתי אנו מאמינים לו יותר כי הא' לאמר' בפ"ק דה"א (דף ק"ב) גבי אמינו לו שנים אכלת חלב וכו' אומר לא אכלתי דחכמינו

יִקְרִיב אוֹתוֹ ⁶מִלְמַד שְׂכּוּפִין אוֹתוֹ יִכּוֹל בַּעַל כְּרָחוּ תִּלְמוּד לִזְמַר לְרִצּוֹנוֹ הָאֵל כִּי־עַד *כּוֹפִין אוֹתוֹ עַד שִׁיאֲמַר רֹצֵחַ אֲנִי וְאֲמָאִי הָאֵל בְּלִבָּהּ לֹא נִיחָא לִיהּ אֵלָא לֹא מִשּׁוּם דְּאִמְרִינֵן דְּבָרִים שְׂבָלָב אֵינֵן דְּבָרִים וְדִילְמָא שְׂאֵנִי הֵתִם דְּאֵנֵן סְהָדִי דְּנִיחָא לִיהּ בְּכַפְרָה אֵלָא מִסִּיפָא ⁷וְכֹן אֵתָהּ מִרְצָא בְּנִיטִי נָשִׁים וְשִׁחְרוּרִי ⁸עֲבָדִים כּוֹפִין אוֹתוֹ עַד שִׁיאֲמַר

בְּלִבָּהּ לֹא נִיחָא לִיהּ אֵלָא לֹא מִשּׁוּם דְּאִמְרִינָּן
בְּרִים וּדְלִמָּא שְׂאֵנִי הֵתִם מִשּׁוּם ^דדְּמַצוּה לְשִׁמּוּעַ
רַב יוֹסֵף מֵהֶכָּא ^ההַמְקֻדָּשׁ אֶת הָאִשָּׁה וְאָמַר כִּסְבוּ
רִי הִיא לִוִּיה לִוִּיה וּנְמַצָּאת כְּהֵנָּת עֲנִיָּה וְהָרִי הִיא
וְהִיא עֲנִיָּה מְקוּדֶשֶׁת מִפְּנֵי שְׁלֹא הִטְעוּהָ ^ווְאִמָּאֵי הָא
לֹא מִשּׁוּם דְּאִמְרִינָּן דְּבָרִים שְׁבָלֵב אֵינָן דְּבָרִים אָמַר
י הֵתִם דְּלִחוּמְרָא אֵלָא אָמַר אֲבִי מֵהֶכָּא בְּכוֹלֵם
וְהִיא לְהִתְקַדֵּשׁ לוֹ אַעפ"כ אֵינָהּ מְקוּדֶשֶׁת וְאִמָּאֵי הָא
דְּלִמָּא שְׂאֵנִי הֵתִם דְּכִיּוֹן דְּאִתְנִיה לֹא כָל כְּמִינָה
אֵלָא אָמַר רַב חִיָּא בְּרַב אֲבִין עֻבְדָּא הוּוּה בִּי רַב
בְּ הוֹנָא וּפְשֻׁמוּה מָהָ ^זהָאֹמֵר לְשַׁלּוּחוּ הֵבֵא לִי מִן
מָא וְחִבֵּא לוֹ אַעפ"כ שְׂאִמְרֵי בַּעַל הַבֵּית לֹא הִיָּה לִי

שֶׁהָבִיא לוֹ מִזֶּה בַּעַל הַבֵּית מַעַל וְאִמָּאִי הָאֵל קִאֲמַר
דַּאֲמַרִּינָּן דְּבָרִים שְׁבַלְב אֵינָן דְּבָרִים וְדִלְמָא שְׂאֲנִי
מִקְרָבָן קָאֲתִי ^(א) הוּהּ לִיה ^(ב) לְמִימֵר מִזִּיד ^(ג) הוּהּ לֹא
שִׂיה רִשְׁעָא הוּהּ לִיה לִומר נִזְכְּרִי ^(ד) (דִּתְנָן) ^(ה) נִזְכֹּר
שְׁלִיחַ שְׁלִיחַ מַעַל ^(ו) הִהוּא גְבֵרָא דִּזְבֻּנִינְהוּ לִנְיָכְסִיָּה
אִרְשָׁרָאֵל סָלִיק וְלֹא אֵיתֵדֵר לִיה אִמֵּר רַבָּא כָּל
הוּא וְהָא לֹא אֵיתֵדֵר לִיה אִיכָא דַּאֲמַרִּי אֲדַעְתָּא
הִהוּא גְבֵרָא דִּזְבֻּנִינְהוּ לִנְיָכְסִיָּה אֲדַעְתָּא לְמִיִּסַּק לֶאֱרֹץ
אִמֵּר רַב אִשִּׁי אִי בְעִי סָלִיק אִיכָא דַּאֲמַרִּי אִי בְעִי לֹא
בִּינִינְהוּ דִּאֵיתִילִיד אֲוֹנָסָא כְּאוֹרְחָא: **מִתְנִי** ^(א) הֵיאֻמֵּר
אִשָּׁה פְלוּנִית בְּמָקוֹם פְּלוּנִי וְחֵלְךְ וְקִדְשָׁה בְּמָקוֹם
הָרִי הִיא בְּמָקוֹם פְּלוּנִי וְקִדְשָׁה בְּמָקוֹם אַחֵר הָרִי זֶה
נָמִי גְבִי גִיטִין ^(ב) הֵיאֻמֵּר תְּנוּ גִטָּא זֶה לְאִשְׁתִּי בְּמָקוֹם
אַחֵר פְּסוּל הָרִי הִיא בְּמָקוֹם פְּלוּנִי וְנִתְּנָה לָהּ בְּמָקוֹם
זֶה אִשְׁמַעִינָן גְּבִי קִידוּשִׁין ^(ג) בְּמָקוֹם דְּלִקְוֹרְבָה קָאֲתִי
וְלֹא מִמְּלִי מִלִּי עֲלוּי כִּהְיָ אִתְּרָא סָנֹא לִי מִמְּלִי
נִדְּלָחוּקָה קָאֲתִי אִימֵר לֹא אִיכְתַּפְתָּ לִּיה וְאִי אִשְׁמַעִינָן
אִיכְתַּפְתָּ לִּיה ^(ד) נִדְּבִיבֵי כִּהְיָ אִתְּרָא לֹא נִיחָא לִיה אֲבָל
אִיכְתַּפְתָּ לִּיה צִרְיָכָא: **מִתְנִי** ^(א) הֵמַקְדֵּשׁ אֶת הָאִשָּׁה
נָדְרִים וְנִמְצְאוּ עֲלֶיהָ נָדְרִים אִינְהּ מְקוֹדֶשֶׁת לְכִנְסָהּ
נָדְרִים תֵּצֵא שְׁלֵא בְּכַתוּבָה ^(ב) עַל מִנְתָּ שְׂאִין עֲלֶיהָ
זִין אִינְהּ מְקוֹדֶשֶׁת לְכִנְסָה סָתֵם וְנִמְצְאוּ בָּהּ מוֹמִין
^(ג) שְׁכָל הַמוֹמִין הַפּוֹסְלִין בְּכִהְיָם פּוֹסְלִין בְּנִשְׁיָם:
תּוֹבוֹת כִּי הֵאֵי גֻּוֹנָא הַכָּא קִידוּשִׁין אִיצְטְרִיכָא לִיה
רִדְשִׁין הַתֵּם כְּתוּבוֹת אִיצְטְרִיכָא לִיה תִּנָּא קִידוּשִׁין
”הַמְקִדֵּשׁ שְׁתֵּי נִשְׁיָם בְּשׁוּוֹה פְּרוּטָה אוֹ אִשָּׁה
פְּרוּטָה” אָף עַל פִּי שְׁשֻׁלָּה סְבֻלוֹת לְאַחֵר מִכָּאֵן
אִינְהּ

אינה

הדריי זציינ' **בתנ"י** איינע מקודשט. דדוקא קאמער ליה נאקס
פאנייהס ימחו בידו: **הרי יואל** שס תמאנא וואן וו קפידא:
ז ליה דליציו. שהמרגש אה אשמו נגאלי האו לו: **בתנ"י** סא
בצריהס ^טמספיקא כיון דלא פריש דלמא דעתיה נמי אנדרייט:
גוואל. משנה שנייה שס בהמדי: **הכל לאשמועינן קידושין**
זי צדיי כחוצות אינטריכא ליה משוס כחוצה ותמא המקדש
אל כחוצה: **בתנ"י** סכלוטס. דורות שדך חתן לשלוח לארוסמו:
איינע

אויקומט (בפרקין) [בפרק המדר, כתובות עב, ב] דאז דארפערן אינע מקדשת באלא
 וביירושלא י"ז וסי' מתינ' באשאמל דע דאס שאק עליך דאז אבאל מרס' פאר מנת
 שום תאכל תחריבון דאז קוד' ירושלא' כלי פשתון הדיקס אהייס מבת' שאס כלי
 מלא אש' אע"ז דארמ קרעני' אל כלום וואס ומוקדשת, ודעסעל דאז מקרי מום.
 (ס"ח מוה"ק) שאנינו פוסל בכהני' אל מקרי מום. ועיקר ביאור זאת המשנה בפרק המדר
 סוף סבולות.

עין משפט
נר מצוה

קד א מיי פ"ד מהל' מעשה
הקרבנות הל' טז:
קה ב מיי פ"ג מהל' גירושין
הלכה כ סמג עשין נ
טוש"ע אה"ע סי' קלד סעי' ו:
קו ג מיי פ"ז מהל' עבדים
הלכה ז [טוש"ע יו"ד סי'
רסו סעי' סג]:

קו ד מיי פ"ו מהל' מעילה
הלכה א':
קח ה מיי שם הל' ה:
קכז ו מיי פ"א מהל' ממירה
הל' ח סמג עשין פב
טוש"ע ח"מ סי' רז ספקי' ג:
ק"ז מיי פ"ו מהל' אישות
הל' כא סמג עשין מח
טוש"ע אה"ע סי' לה ספקי' ז:
ח מיי פ"ב טוש"ע שם סעי'
:ד

קִיב ט מ״י פ״ט מהל' גירושין הלכה לג סמג
עשין נ טו״ע אה״ע סי' קמא
סעי' מה:
קִיב י מ״י שם טו״ע שם
סעיף מז:

ק"ג ב מ"י פ"ו מהלכו' אישות
הל' ו סמג עשין מח
טוש"ע אה"ע סימן לט סעי'

א:
קיד ל מ" שם פכ"ה הל' א
סמג שם טו"ש"ע אה"ע
(ה' ש"ס תת"ק)

קמור מ' מ"י שם פ"ו הל' ז
סמג שם טו"ש"ע אה"ע
ס"י לט סעיף ג:

ב [מיי] פכ"ה שם הלכה ב
טוש"ע אה"ע סי' קיז סעיף
[7:]

קמץ ס מיי' שס פ"ו הלכה ז
סמג שס טו"ש"ע אה"ע
סי' לט סעי' ד:

ק"ו ע מ"י פ"ד מהל' אישות
הל' כ סמג שם ט"ו ש"ע
אה"ע ס"י לא סעיף א:

קריח פ מיי שם טוש"ע חז"ע
שם סעי' ט:

לעזי רש"י

יום' ר"י הזכ

ארתאט (למסין). ושרוריה ה
בשעת המכר, כל אחר.
לא למצא מקום ולרש
מחמת חוסר מנות.
ארתאט שרדו. והוא הוכרז
למסין חרל' אסר.
אסר במיאר לרור. ומסאבר
ק'ריל. הרחלכת למישנ
הרור והואיל טולק מק
קיס. איבער סליק. בניחוח.
אל סליק. בתחמא. אנסא.
משעלבו הורסיס מ
קיסטס. למישנ טולק
הרור דעי סליק איחור
אחור שירא. למישנ בחר
אסר תמחא איבער אל סליק
מכרמו מן עכב ואחא אונס
מנעו מלעלות. ואחא אונס
חורח מקח. ק'ריל הרחלכת
למישנ בחרס. והביא ה
למישנ במכרס פ"א [היט']
אסר תמחא בפרק אסר
יונות [אבות צו, א] זכנ
ולא איצטרכו ליה חור
הרור. שם שנועל לו חור
הרור. חורח שחורח (לפרק
מעות) חורח [מעות] יח
הנה
חורח הרחם. אבל הרחם
ששכורח לעלות ותחפפה רעמו
שלא רצה לעלות לא "אל
מכרס חורח" ואלא
ששפתחמא חורח מן המכר. מנח.
מקום חורח. קפידה חור
חורח. למכור חורח חורח.
חורח. אסר חורח חורח חורח.

[illegible]